

Sygn. akt IV CSK 532/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa Ł. S.
przeciwko "J. [...]" Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych), tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację strony pozwanej od wyroku Sądu pierwszej instancji zasądzającego od niej na rzecz powoda kwotę 132 005,92 zł.

Sąd drugiej instancji między innymi stwierdził, że w świetle art. 503 § 1 k.p.c. spóźniony był zarzut strony pozwanej nieważności aneksu nr 5 do umowy z dnia 12 kwietnia 2012 r. dotyczącej wniesienia aportem całego majątku jednej spółki do drugiej, jednak niezależnie od tego podzielił stanowisko Sądu pierwszej instancji, który uznał, iż brak podstaw do stwierdzenia nieważności tego aneksu z powodu obejścia zakazu wynikającego z art. 210 w zw. z art. 108 k.s.h., gdyż przepis art. 210 k.s.h. nie miał zastosowania do powyższej umowy, która nie była umową zawartą pomiędzy spółką a członkiem zarządu lecz dotyczyła wstąpienia jednej spółki do innej.

W skardze kasacyjnej strona pozwana, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: „czy w wypadku zmiany istotnych postanowień umowy spółki jawnej (zmiany firmy, siedziby, udziałów wspólników w zyskach i stratach oraz przystąpienia nowego wspólnika - innej spółki jawnej, wnoszącej aport w postaci przedsiębiorstwa), w której to czynności biorą udział: 1) dotychczasowy wspólnik spółki jawnej, będący spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, 2) dotychczasowy wspólnik spółki jawnej, będący osobą fizyczną, działający zarówno w imieniu własnym i jako prezes zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, 3) dotychczasowy wspólnik spółki jawnej, będący osobą fizyczną, działający zarówno w imieniu własnym i jako reprezentant przystępującej spółki jawnej, 4) inna, przystępująca spółka jawna - zastosowanie mają przepisy art. 210 § 1 w zw. z art. 2 k.s.h., w zw. z art. 58 § 1 oraz art. 210 § 1 w zw. z art. 2 k.s.h., w zw. z art. 33¹ § 1, w zw. z art. 58 § 1 k.c., skutkujące bezwzględną nieważnością tej czynności prawnej?”

Wskazała również, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, bowiem Sąd drugiej instancji dokonał błędnej wykładni art. 503 § 1 k.p.c. i z tej

przyczyny nie rozstrzygnął merytorycznie zarzutu nieważności wskazanego wyżej aneksu do umowy, podniesionego przez stronę pozwaną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym i jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego, jeżeli skarżący powołuje, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinien wykazać w wyodrębnionym wywodzie prawnym, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wymaga to przedstawienia tego zagadnienia w sposób odpowiadający przedstawieniu zagadnienia, o którym mowa w art. 390 § 1 k.p.c., a więc jego odpowiedniego sformułowania jako ogólnego, abstrakcyjnego pytania o rozwiązanie określonego problemu prawnego powstałego na tle wskazanego przepisu prawa, przedstawienia pogłębionego wyводу prawnego ze wskazaniem kontrowersji i rozbieżnych ocen prawnych, jakie zagadnienie to wywołuje, wykazania, że mają one poważny i uniwersalny charakter, a ich rozwiązanie wymaga zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, koniecznego nie tylko do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy lecz także dla rozwoju judykatury (porównaj między innymi postanowienia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.).

Przedstawione przez skarżącą zagadnienie nie spełnia tych wymagań. Nie jest abstrakcyjnym zagadnieniem prawnym lecz pytaniem o to, czy na gruncie wskazanych przepisów prawa ważna jest opisana szczegółowo umowa zawarta przez określone osoby fizyczne i prawne w określonych warunkach opisanych przez skarżącą. Jest to zatem w istocie pytanie o zastosowanie przepisów prawa do wskazanego stanu faktycznego, a więc pytanie o rozstrzygnięcie sprawy, a nie o rozstrzygnięcie abstrakcyjnego zagadnienia prawnego. Skarżąca nie przedstawiła także żadnego wyводу prawnego wskazującego na istnienie poważnych i istotnych kontrowersji oraz rozbieżnych ocen prawnych i zawierającego ich analizę, co było konieczne tym bardziej, że treść przedstawionych przepisów jest dość jasna i na ogół nie budzi wątpliwości.

Pozwana nie wykazała też, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Nie przedstawiła bowiem żadnego wyводу prawnego wskazującego, że Sąd drugiej instancji dokonał oczywiście wadliwej wykładni art. 503 § 1 k.p.c., widocznej od razu przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku tego wydał wyrok oczywiście wadliwy. W szczególności konieczne było wykazanie istnienia związku przyczynowego między zarzuconą oczywiście błędną wykładnią art. 503 § 1 k.p.c. dokonaną przez Sąd drugiej instancji, a wydanym przez niego wyrokiem, gdyż, wbrew twierdzeniom skarżącej, Sąd Apelacyjny, mimo uznania za spóźniony w świetle art. 503 § 1 k.p.c., zarzutu nieważności opisanego wyżej aneksu do umowy, rozważył merytorycznie ten zarzut i uznał go za nieuzasadniony.

Z tych wszystkich przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.